

1866-09-02

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Keywords:
Carlsberg, selskabsliv

SUMMARY

J. C. Jacobsen skriver om sit fødselsdagsselskab på Carlsberg.

TRANSSKRIFTION

D 2 Septbr Kl 11 Aften

Kjære Carl!

De "Fremmede" ere nu tagne bort; Familien er i Færd med at gaae til Hvile og jeg sidder efter Sædvane alene i mit Værelse til Midnat. Denne Time vil jeg anvende til at tale lidt med Dig, som jeg - for første Gang - har savnet i min Kreds paa denne dag. Savnet ? Ja, for saavidt jeg ikke har seet dig uden i Portrait men jeg har dog havt en levende Følelse af at Du i Virkeligheden, d.v.s. i Aanden, har været her tilstede, thi jeg troer at Forholdet mellem os, siden Din Afreise, er inderligere end det nogensinde før har været og Adskillelsen bidrager endmere til at lade os begge føle hvormeget vi ere for hinanden og hvormeget vi med Gud Hjælp kunne blive.- Tak for den Hilsen, jeg imorges modtog fra Dig!- den glædede mig dobbelt, deels for aaben Ærlighed, som klinger derigjennem. deels fordi den viser, at Du i det Væsentlige forstaaer mig eller idetmindste har begyndt at forstaae mig.- Jeg troer, med Dig, ganske vist selv, at jeg har nogen Ret til at være tilfreds med min Virken i flere Retninger udadtil, men jeg behøver

ikke at tilføje, at det er saare langt fra at jeg føler en lignende Tilfredshed med mig selv i andre Retninger - indadtil. Du har fuldkommen rigtigt betegnet dette med Din Bemærkning, at Opfyldelsen af det indholdsrige Ønske, Du udtaler for mig, ikke kan naaes ved at søge det udenfor sig selv; med andre Ord: den Tilfredshed, Du ønsker mig, kan kun naaes ved Resignation. Derpaa maa jeg beflitte mig, men den kræver megen Sjælestyrke og i dén Retning trænger jeg i høj Grad til Udvikling. Nogle Mennesker kunne komme dertil ved at bøies rigtig dybt af Sorg og det er ikke umuligt at dette ogsaa kan blive Tilfældet med mig, men min Character er ikke særdeles gunstig for denne Udviklingsgang og jeg har ogsaa en Fornemmelse af at min Legems Kraft ikke vil strække til, men vil bukke under deri.- Der er ogsaa en anden Vei at gaae, som jeg hidtil er gaaet, dén, at søge at glemme hvad man savner, deels ved anstrengt Virksomhed - men den sætter de physiske Kræfter efterhaanden en Grændse for -, deels ved at bøde paa Savnet ved at omgive sig

med gode og ædle Mennesker, der kunne udvikle de Spirer til det

Gode og det Milde, de aandelige og moralske Evner hos Én der trænge til at opelskes, for at Mennesket kan opnaae den alsidige Udvikling og Fuldkomenhed, som er Jordelivets Maal. Ogsaa dette har jeg betræbt mig for og stræber fremdeles efter. Endelig kan man vænne sig til at glemme hvad man savner, ved at dvæle ved alt det Gode, man har opnaaet og er i Besiddelse af og ved at indprænte sig alt det Timeliges Ufuldkommenhed, som alle dødelige maae finde sig i.- Det er især denne Ydmyghed i Sindet, som jeg trænger til at tilegne mig og som jeg troer, at jeg ikke ganske uden Held har beflittet mig paa i den senere Tid. Det er saaledes mit Haab, at om jeg end ikke nogensinde ganske kan opnaae den Glæde, Du saa kjærligt ønsker mig, vil jeg dog efterhaanden lære med Resignation at bære det delvise Savn deraf.-Mandag FormiddagDin Moder vil nok meddele Dig Detaillerne om Gaarsdagens Fest, som jeg derfor kan springe over. Det er paa saadanne Mærkedage, at man mest levende mindes om hvad man savner for ret at kunne feire en Fest og det er nok muligt at denne trykkende Følelse har bidraget til - i Forbindelse med et

physisk Ildebefindende - at gjøre mig temmelig abattu i de sidste Dage.- Imidlertid virkede Synet af det festlig klædte Selskab (hvori Anna Steenstrup med det gyldne Perlediadem paa Hovedet bar Prisen), de glade Ansigter, den livlige Samtale og den hele harmoniske Stemning saa oplivende paa mig, at jeg næsten fuldstændig glemte al legemlig og aandelig Upasselighed og ganske kunde hengive mig til Nydelsen af det skønne Liv, der omgav mig.- Kun et Øjeblik faldt jeg noget ud af Stemningen, da M Djørup ved Bordet udbragte min Skaal og deri udtalte, at medens jeg Aar for Aar forandrede saameget paa Carlsberg, blev dog Eet, Sindelaget mod mine Venner, uforandret, hvortil jeg svarede, at han tog Feil, thi ogsaa dette var forandret, idet jeg nu, da min travle Virken i det practiske Liv aftog og nærmede sig sin Afslutning, følte langt mere Trang end Tidligere til som Menneske at slutte mig til Mennesker og navnlig til de Venner hvis Hengivenhed kunde lære mig at give mig selv hen helt og udeelt, thi deri saae jeg nu den største Lykke. Dette klang mere alvorligt, maaskee vemodigt, end jeg finder rigtigt ved en Skaal, men min

Stemning gav sig uvilkaarlig Luft.- Lidt senere udbragte Prof Nielsen meget smukt "vor unge Vens" Skaal og ønskede

Dig rigt Udbytte af Din Reise, hvorpaa han ligesaa vist ventede at Du vil blive en fuldendt Franskmand som han vidste, at du ikke vilde blive en Jean de France.- Jeg takkede paa dine Vegne idet jeg beklagede, at jeg ikke vidste hvor du i dette Øieblik var mellem Himmel og Jord og derfor ikke kunde bringe Dig hans Skaal øieblikkelig pr Telegraph.- Personligt fik jeg senere Paalæg af de Fleste om at bringe Dig deres Hilsen, navnlig fra dine unge Venner; M. Lunn bad mig besørge Vedlagte Brev.- Det er sandt, jeg har endnu ikke takket Dig for de smukke Knapper med Lapis Lazuli, de ere allerkjæreste. Gjede var i ypperligt Humeur og fik Jerndorff og M. Lunn til at synge den ene Sang af Glunterne efter den anden, og Eusebia til at spille hele Beethoven Sonate no. ? Bloch var meget oprømt, skjøndt han var fortrædelig over hans Model, som han benytter til "Mødet med Elisabeth" havde faaet ægyptisk Øiensygdом og derved standset ham i dette Arbeide. Han haabede dog snart at kunne begynde igjen.- Veiret var fortræffeligt, kun blæste det lidt mere end ønskeligt og stod i denne Henseende saavelsom i Maaneskinnet tilbage for forrige Søndag, som vi tilbragte paa en deilig Udflugt med Linds til Ørholm, Søllerød

og Rudehegn, hvilket sidste Linds' ikke kjendte og hvor jeg ikke troer at have været siden vi for nogle Aar siden samlede Bregner der. Jeg var derfor ikke ganske orienteret og vi gik i længere Tid og søgte efter Løv-Søen, som jeg dog omsider fandt og hvor der ere overordentlig skjøndt i Maaneskinnet.- I den forløbne Uge har jeg havt endeel Bryderi med Damp-Enveloppen om den nye Bryggerkjedel, som ikke vilde blive damptæt men dog omsider er bleven det, saa at vi i denne Uge kunne blive færdige til at brygge.- Det er en heel Uges Forsinkelse.- Mæske- og Siekarret har det ogsaa kostet Tid og Møie at faae Vandtætte, især, besynderligt nok, det Danske Kar.- Nu er dog ogsaa denne Sag nogenlunde i Orden. Det er ved at gaae og slide i disse Arbeider, sommetider i stærk Hede, at jeg vistnok har forkjølet mig og faaet en belagt Tunge og Ildebefindende, men nu er det omtrent forbi, og jeg kan nu igjen ride med Lørup for at være dresseret til Emmy om nogle Dage Kommer herud. Dit Brev om Rouen og Caen læste jeg med megen Interesse.- Bliv kun ved, som jeg før har sagt, at

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

adressere dem til din Moder, det glæder hende. Lev vel! Din
hengivne Jacobsen

Atter at tilføie, at det er faaen langt fra
at jeg skal en lignende Cifpædsat med mig
selv; andre Betæninges - indadtil. Det var
fuldkommen rigtig betyngt dette med den
betænkning, at Besjæffelsen af det indfaldrige
Spækte, du udtaltes for mig, ikke kan væres med
at søge det indrafses sig selv; med andre Ord:
den Cifpædsat, du ønsker mig, kan kun væres
med Indsignation. Droyaa var jeg bestilte
mig, men den væres mig en Gælselighed og i
den Betæning vængtes jeg i Jai Grad til Udrikkelig.
Nogle Mændes Linnens Linnens Drotlet med at
Linnens rigtig Dyt af Pary og det er ikke uimodigt
at dette ogsaa kan bliue Cifpædsat med mig, men
min Gærskes er ikke fordelat gæmselig for den
Udrikkelig gang og jeg var ogsaa en Linnens Drotlet af
at min Legant Kraft ikke vil stætte til, men
mit Linnens indet Drotlet. - Det er ogsaa en anden
Drotlet at gøre, som jeg Jotket er gaart, den, at
søge at gæmske Grad man famer, Drotlet med en
Hindfamsat - men den Jotket du Ulykkelig Kraftes
efterfaanden en Gærskes for - Drotlet med at bære
den Drotlet med at søge mig med gode og alle
Mændes, den Linnens indetle de Drotlet til det

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Guds og Mædts, de aandelige og uaarøstede ^{for Gud} ~~for Gud~~
der bærer sig et øyeblik, for at Maanedet
kan opnaa den altidige Udviellig og Tilstrømme,
mens, som et Jantelimit Maal. Og saa dets
for jeg bekræfter mig for og troer som udsædelt efter.
fudelig kan man maene sig til at glæmme sig
man somens, med at drøle med alt det Gode, man
for opnaar og er i besiddelse af og med at ind-
gænte sig alt det etmaalige besiddelse besiddelse, som
alle slædte man finder sig i. - Det er ogsaa
denne Ønske: findt, som jeg bærer sig til at
tilbage mig og som jeg bærer, at jeg ikke ganske
inden sig for bekræfter mig for i den første Tid.
Det er saaledes mit Ja, at alle jeg end ikke nogen
finder ganske kan opnaa den Glæde, der som Gæst
indkom mig, med jeg dog efterhaanden haer med sig,
naturlig at haer det etmaalige besiddelse besiddelse.

3/9 Mandag Tirsdag.
Den Maaned mit nok meddel sig besiddelse besiddelse besiddelse
Gaaordagene besiddelse, som jeg drøler kan springe over.
Det er som saadanne besiddelse, at man nok bærer
inden man som som som for mit at bære som
en besiddelse og det er nok meddel at bære sig
naturlig for bærer sig til i besiddelse besiddelse besiddelse med at

effekt Udbesværelse - at gjaere mig lauselig
abatte i de sidste Dage. - Tindstodt mistede
Liget af det ferske bløde Pølse (Kari Anna
Koenstrop med det gyldne Partiedidder som fandt hos
Forsen), de glade Oplyselse, den liden Pølse
og den fide Jernmanne Mening som ferske og
eglede mig, at jeg for min ferske
glade at lauselig og aandelig Ulykkelig og gamle
Tindstodt mig til Hjertens af det Kjønnede
der angaa mig. - Tindstodt faldt jeg uagtet
ind af Meningerne, da M. Djuerup med Kædet udtog
min Kæde og deri udtalte, at medens jeg blev for
den ferske ferske som Carlsberg, blev det
Tindstodt med min Mening, udtog jeg
ferske, at jeg tog fejl, bli og for den ferske
idelt jeg nu, da min Kæde Kædet i det praktiske
den aflag og udtog jeg sin Afslutning, faldt Kædet
min Kæde og Kædet bli for Meningerne at ferske
mig bli Meningerne og udtog bli der Meningerne ferske
ferske ferske Tindstodt mig at give mig ferske ferske
ferske og idelt, bli der ferske jeg nu den ferske Kædet.
Dette Kæde min aandelig, udtog mening, and
jeg ferske mig ferske med en Kæde, min min Mening
gam ferske udtog Kædet. - Ligt ferske udtog ferske
Kædet udtog ferske "navn min Kæde og ferske

af Rudebejn, hvilket sidste Linds' 18te Gæst
af Joux jeg 18te Læns at Joux næst siden og for
nagle Cas siden færdig Læns des. Jeg næst
desuden 18te gæst ariveret og ni gæst. Læns
sid og færdig efter Læns - Cas, som jeg dag næst
færdig af Joux des næst overdrullig Gæst i Maan-
timmer. - I den færdig Læns Joux jeg færdig
næst Læns' med Læns - færdig om den
18te Gæst, som 18te næst Læns næst
dag næst næst det, som at mi i Læns
Læns Læns færdig det at Læns. Det næst
Læns næst. - Maan og Læns Joux
det og Joux Læns sid og Maan at Joux næst,
Joux, næst næst det, det næst Joux. - Mi næst
og Joux Læns Joux næst: Cas. Det næst
næst at gæst og Læns i Læns, næst
i Læns Joux, at jeg næst Joux næst næst og Joux
næst næst Læns og Læns, næst næst det
næst næst Joux, og jeg Læns mi næst næst Læns
Joux at næst næst det Læns næst næst
Læns Joux. - Det næst næst Cas Læns
jeg næst næst næst. Læns Læns, som jeg Joux
Joux næst, at næst næst det Læns, det næst Joux.
Læns næst: Læns Joux Joux